

عنوان مقاله: سلامت عمومی کارکنان شبکه بهداشت و درمان در همه گیری کرونا

نام نویسندگان و وابستگی سازمانی: حمید جعفریان یسار- استادیار دانشگاه فرهنگیان ، پروانه نیکخواه-دانشجوی دکترا روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

مقدمه: در پایان دسامبر ۲۰۱۹ گسترش بیماری کووید-۱۹ باعث ایجاد یک وضعیت اورژانس در بهداشت جهانی طی کمتر از چند ماه در سراسر کشورهای جهان شد. از آنجا که رسالت بهداشت و درمان ارتقا سلامت جامعه است و سلامت عمومی کارکنان بهداشت و درمان در افزایش بهره وری در این سازمان، نقش بسزایی دارد؛ و از طرفی همه گیری کوید-۱۹ علاوه بر ساعتها کار مداوم، طولانی و بدون محدودیت، تماس مستقیم با بیماران مبتلا به کرونا، شاهد مرگ و میر بیماران و همکاران بیش از حد معمول و در مدت زمان کوتاه، غیر قابل پیش بینی بودن اوضاع و عدم اطمینان از زمان کنترل این بیماری، تأثیر منفی بر سلامت کارکنان مراقبتهای بهداشتی و درمانی وارد کرده است، بنابراین پیش و غربالگری اولیه کارکنان بخش سلامت به منظور شناسایی هرچه سریعتر افراد در معرض خطر امری ضروری است. این پژوهش با هدف غربالگری اولیه و تعیین وضعیت سلامت عمومی این قشر و شناسایی عوامل مرتبط با آن انجام شده است.

روش کار: پژوهش حاضر یک پژوهش توصیفی-تحلیلی است با نتایج کاربردی است که به روش مقطعی در پاییز ۱۴۰۰ انجام شده است. جامعه آماری در این پژوهش کلیه کارکنان شبکه بهداشت و درمان شهرستان آبیک بوده است. نمونه گیری به شیوه تصادفی ساده انجام شد. ابزار جمع آوری اطلاعات، پرسشنامه سلامت عمومی GHQ-28 و اطلاعات دموگرافیک بود. پرسشنامه دارای ۲۸ سوال که از چهار خرده آزمون آزمون جسمانی، اضطراب و بیخوابی، کارکردهای اجتماعی و افسردگی تشکیل شده است. نمره گذاری به روش لیکرت است که از ۳- + نمره گذاری شد. در نهایت نمرات خورده آزمونها با هم جمع شده و نمره کل فرد از ۸۴- + است. نمره ۲۳ و کمتر در سلامت عمومی و نمره شش و کمتر در ابعاد، به عنوان افراد سالم یا فاقد نشانگان اختلال در سلامتی و نمره ۲۴ و بالاتر در سلامت عمومی و نمره هفت و بالاتر در ابعاد، به عنوان افراد دارای نشانگان اختلال سلامتی بود. داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل و نتایج در قالب جدول ارائه شد.

یافته ها: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که درصد افراد شرکت کننده در پژوهش که در محدوده دارای اختلال کارکرد اجتماعی متوسط (۵۴ درصد)، اضطراب و اختلال خواب متوسط (۴۵ درصد)، علائم جسمانی خفیف (۳۷ درصد) و علائم افسردگی (۹٪) بودند. همچنین از نظر نمره ی کل سلامت عمومی، (۳۹ درصد) در محدوده متوسط بوده که نشاندهنده آنست که در برخی از حوزه ها در معرض تهدید و آسیب قرار گرفته اند.

منابع:

Huang C, Wang Y, Li X, Ren L, Zhao J, Hu Y, et al. Clinical features of patients infected with 2019 novel coronavirus in Wuhan, China. *The Lancet*. 2020; 395(10223):497-506.

Torales J, O'Higgins M, Castaldelli-Maia JM, Ventriglio A. The outbreak of COVID-19 coronavirus and its impact on global mental health. *Int J Soc Psychiatry*. 2020; 66:317-320. <https://doi.org/10.1177/0020764020915212>

بحث و نتیجه گیری: این مطالعه در رابطه با بررسی وضعیت سلامت عمومی، نتایج نشاندهنده این بود که (۴۱٪) کارکنان بهداشت و درمان وضعیت سلامت مطلوبی ندارند و می توان نتیجه گرفت که درصد بالایی از افراد شرکت کننده در این پژوهش، دارای اختلال متوسط در حیطه های کنشگری اجتماعی و اضطراب و اختلال خواب می باشند؛ بنابراین به نظر می رسد توجه به سلامت شاغلین بخش سلامت ضرورتی است که پیشنهاد می شود سیاستگذاران وزارت بهداشت، برنامه ها و راهکارهایی را جهت ارتقا سلامت کارکنان در الویت قرار دهند.